

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΜΑΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΝ...

«Η εξουσία και το χρήμα έχουν συνάψει έναν γάμο που δεν διαλύεται. Αν η εξουσία προσωρινά παραστρατήσει, το χρήμα θα την εξαγοράσει», έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Ο α ξαναζητήσουν την ψήφο του ελληνικού λαού τώρα στις εκλογές για την Αυτοδιοίκηση, έντιμοι πολιτικοί, αλλά και άλλοι που τον καταλήστεψαν. Χρέος του πολίτη είναι να αντισταθεί και να ζητήσει πίσω τα κλεμμένα!

«Η εξουσία και το χρήμα έχουν συνάψει έναν γάμο που δεν διαλύεται. Μπορεί προσωρινά να βρεθούν σε διάσταση, αλλά ποτέ δεν παίρνουν διαζύγιο. Αν η εξουσία προσωρινά παραστρατήσει, το χρήμα θα την εξαγοράσει».

Τα λόγια αυτά δεν αποτελούν μια κωνική διαπίστωση του Μακιαβέλι ούτε άλλου κοινωνικού φιλοσόφου του περασμένου αιώνα. Είναι λόγια του Ανδρέα Παπανδρέου, από την ομιλία του στο Σύνταγμα στις 14 Νοεμβρίου 1974 και περιέχονται στο βιβλίο του "Η Ελλάδα στους Έλληνες"...

Η κωνική, ή έστω η ρεαλιστική -για όποιους το επιθυμούν- έτοιμη περιγραφή της τότε πολιτικής κατάστασης, που φαίνεται να μη διαφέρει σε τίποτα από τη σημερινή, αποτελεί ένα κοινό μυστικό. Για πολίτες και πολιτικούς.

Σημασία όμως δεν έχει τι λέει κανείς, αλλά ποιος το λέει. Και όταν το «λέει» ο Ανδρέας Παπανδρέου, προφανές είναι ότι κάτι περισσότερο θα ήξερε από τους άλλους.

Οι «κατεψυγμένοι»

Σε χρόνια μάλιστα που η χώρα είχε τότε πρόσφατες μνήμες από την εξαγορά βουλευτών και την εναλλαγή «κατεψυγμένων» - όπως επικράτησε τότε να τους λένε- «πρωθυπουργών της Ευρυδίκης».

«Ευρυδίκη» ήταν μια μεγάλη τότε εταιρεία κατεψυγμένων προϊόντων, κι έτσι οι γελοιογράφοι της εποχής παρομοίαζαν τους «κατεψυγμένους» πρωθυπουργούς, που έβγαζε από την «κατάψυξη» ο τότε βασιλιάς, για να σχηματίσουν κυβέρνηση, χωρίς

Οι αλλαγές που επιβάλλεται να γίνουν ξεκινούν από την οικογένεια και το κοινωνικό γίγνεσθαι. Και οι αλλαγές αυτές απαιτούν απελπιστικά μεγάλο χρονικό διάστημα.

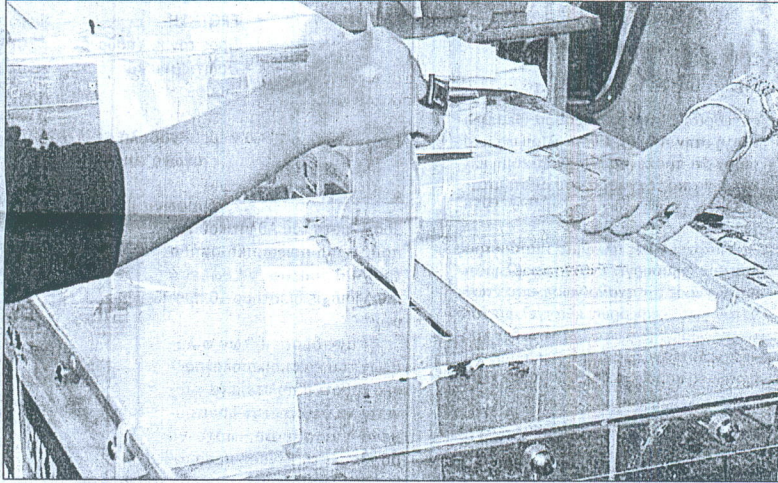
επιτυχία. Μέχρι που ήλθε η επιτάχρηση δικτατορία.

Πέρασαν 36 χρόνια από αυτά που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Και άλλα τόσα να περάσουν, ο ορισμός της διαφθοράς ίσως

θα παραμείνει ο ίδιος και η πολιτική θα κινείται μεταξύ κωνισμού και φαντασιώσεων για τις μεγάλες ιδέες που είναι πανέτοιμη να κατακτήσει. Και η μεν πολιτική είναι μια αόριστη έννοια. Το ζήτημα είναι τι γίνεται με τους πολιτικούς, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να επιβιώσουν σε ένα τέτοιο περιβάλλον, που επιβεβαιώνει αυτό που πολλές φορές είπαμε: Οι έχουμε να κάνουμε με μια κοινωνία που βρίσκεται σε βαθύτατη κρίση.

Κοινωνία, ζούγκλα!..

Κι αν ακόμη αφήσουμε στην άκρη τους πολιτικούς, το ακόμη μεγαλύτερο και πλέον οδυνηρό ερώτημα τι γίνεται με έναν λαό που είναι καταδικασμένος να υπηρετεί και να καταξιώνει ένα τέτοιο σύστημα νομίμου ανεντιμότητας. Και τα παιδιά των πολιτών αυτών; Σε ποια κοινωνία ζητούμε να ζήσουν, καθώς οι αιώνες του πολιτισμού φάνηκαν μάλλον ανίκανοι να μας απομακρύνουν από τη ζούγκλα, όπου ισχύει ο νόμος του ισχυρότερου και το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό.

Λέμε τώρα το μεγάλο «όχι»

έπραξαν επί μακρά σειρά ετών και τα θυμήθηκαν τώρα που ερχονται εκλογές.

Να πούμε «όχι πάλι» σε όλους εκείνους που καταλήστεψαν τον ελληνικό λαό και έχουν το θράσος να ζητούν εκ νέου την ψήφο μας. «Όχι» στην οήση και την αλαζονεία, στην προσπάθεια να μας εξαπατήσουν εκείνοι ακριβώς που παραδέχθηκαν διά του Θεόδωρου Πάγκαλου ότι τουλάχιστον «από το 2000 μέχρι το 2004 καταστρέψαμε την Ελλάδα».

«Όχι» σε μια νέα περιπέτεια διχασμού του λαού μας και ένα μεγάλο «να» σε μια άλλη Ελλάδα, χωρίς ρουσφέτια και «δοράκια», χωρίς την υπεξαίρεση χρημάτων των ταμείων, και τους «πρυτάνεις» της κομπιάνας.

Να απαιτήσουμε να γυρίσουν πίσω τα κλεμμένα και να καθίσουν στο σκαμνί όλοι οι ένοχοι και εχθροί του λαού, οι οποίοι εντοίσιους ενεργούσαν για λογαριασμό μας.

Και να θυμηθούμε επιτέλους - γιατί είναι αλήθεια και πονάει -όσα έλεγε ο Κωνσταντίνος Καβάφης. Ότι δηλαδή, «κι αν δεν μπορείς τη ζωή σου να την κάνεις όπως την θέλεις, τούτο τουλάχιστον προσπάθησε όσο μπορείς: Μην την εξευτελίζεις».

Οι αναφορές είναι διαπιστωτικές. Οι αλλαγές που επιβάλλεται να γίνουν ξεκινούν από την οικογένεια και το κοινωνικό γίγνεσθαι. Και οι αλλαγές αυτές απαιτούν απελπιστικά μεγάλο χρονικό διάστημα, καθώς η διαμόρφωσή τους έχει προαπαιτούμενα που δεν αλλάζουν από τη μια ημέρα στην άλλη.

Το οφείλουμε στους νέους μας

«Εχουμε το χρέος απέναντι στη νέα γενιά και τον εαυτό μας, να πούμε κατάμουτρα ένα «όχι» σε όσους μας υπόσχονται όσα δεν

Να αντισταθούμε στα όσα θεωρούμε δεδομένα και μας υποχρεώνουν να ακολουθήσουμε, γιατί...

Ένα μόνο απομένει: